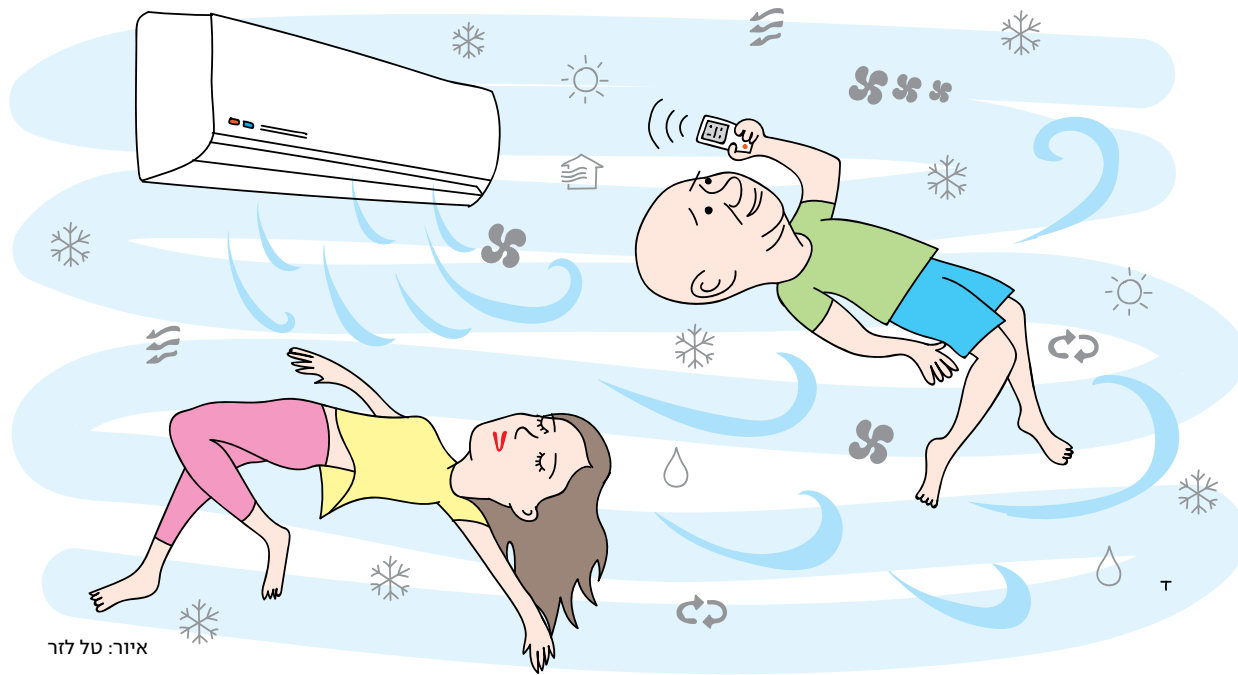

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

לא כל כך נעים לראות מזגן סגור

כמה מילים חמות על המכשיר שעובד הכי קשה בקיץ, בדאגה שלא נטבע בלחות שמסביב

נון "אחד מכל שלושה מזגנים בישראל סובל מפילטר מלוכלך. תרמו לנו גז ואנחנו נדאג למלא אותם".

במסגרת המצוקה התעסוקתית, טוב יעשו המדינה וחברות המיזוג אם יכשירו עובדים חדשים בענף החיוני. העולם מתחמם מיום ליום, ומוטב שמי שעסק עד עתה בתיקון מכשירי פקס, שעונים מעוררים ומטוסים, יעבור הסבה מקצועית לטכנאות מזגנים. כדי להבהיר שבחום הישראלי מדובר בעכו"ר דת קודש מצילת חיים, אני ממליץ למתג את המקצוע מחדש, ואם כבאים הפכו ל"לוחמי אש", אין סיבה שטכנאי מזגנים לא ייקראו מעתה "לוחמי קרח".

בנוסף, יש להקים את הפקולטה למדעי הקירור, שבה ילמדו את רזי הענף, כולל אחד האתגרים הגדולים ביותר שעומדים בפני המוח האנושי ב-2020: איך לתפעל שלט של מזגן. מדוי בר במכשיר מורכב וקטן במיוחד, בעל אינספור דגמים, שכור לל שלל כפתורים ואופציות מיותרות שמטרתם היחידה היא לבלבל ולייאש אותך.

למשל, מה לעזאזל תפקידה של הטיפה המצוירת על השלט, והאם מדובר באופציה של טפטפת? האם הוצאת הלחות שקולה לקירור? איך גורמים לתריסים לנוע למעלה ולמטה ולא הצי"דה? והכי חשוב: איך עושים שהמזגן לא יחליט על דעתו, ב-4 בבוקר, שהחדר התקרר דיו, ויגרום לך להתעורר מזיע כמו סוס מתחת לשמיכה. שלא לדבר על כך שכל האייקונים מופיעים בגודל מיניאטורי, באופן שנועד בבירור לגרום לך להתבלבל בין האייקון של השמש לאייקון של פתית השלג.

אמצע הלילה הוא ממש לא הזמן להתחיל לחפש את השלט בין שאר שלטי הטלוויזיה והכבלים, להרכיב משקפיים ולחפש את הציור של ביטול התרמוסטט. האדם הסביר צריך שלט קיץ עם כפתור אחד בלבד: "קרה".

השילוב של החום הנורא וחוסר שליטה ברזי הקירור מעלה שאלות רבות. למשל:

- מתי עדיף לטייע למזגנים בעזרת מאוורר התקרה, והאם סיוע כזה של מוצר מיושן יותר לא מעליב את המזגן?
- האם המזגן אחראי לגב התפוס שלך והמאוורר לצוואר הכואב – או להפך?
- האם מנהרות מיווג מסייעות בהעברת קורונה, והאם בחום הזה לא שווה לקחת את הסיכון?
- אני מבטיח לחשוב על כל התשובות, אבל רק בנובמבר.

yairn@israelhoyom.co.il

כשהוא עובד קשה מדי ומתחיל לטפטף מרוב מאמץ, רובנו נו"טים להתעלם, העיקר שאנחנו לא נצטרך לטפטף כמה טיפות זיעה. אבל כפי שכבר טענתי בעבר, למכשירי חשמל ביתיים יש נשמה. כמו שמקרר מרגיש כשמתחילים לדבר על החלפתו, טוב נעשה אם נזרוק למזגן מילת עידוד כשאנחנו עוברים לידו, בסגנון "אל תישבה, אני איתך, עוד מאמץ קטן ומגיע חורף". היה יפה אם גם מיודעינו, הפרזנטורים רותם סלע, גיא זורארץ ומורגן פרימן, היו לא רק מפצירים בנו לרכוש את המותגים, אלא גם מוכיחים לתחזק את המכשיר מציל החיים הזה. חוץ מזה, רותם וגיא עוד יכולים איכשהו להיחשב כמומחים לחום הישראלי, אבל מה למר פרימן, שחי חיי תפוקים בגבעות הוליווד, ולאנשים ששלושה חודשים בשנה מזיעים בחריץ של התחת. כשהמזגן שלך אינו בקו הבריאות ומחרחרר בלילות, חייבים להזעיק את טכנאי המזגנים. זה, כמור

בן, יודע לנצל את המצוקה לטוב. תו. כמה שלא תנסה במהלך שיחת הטלפון להעמיד פנים של "אני לא לחוץ וממש כיף לי לשתת פה בחמאם הטורקי שלי" – העסק נועד לכישלון. לפיכך שאתה מנסה לעשות אולי קור ראים קור רוח, אבל ברור שאין בבית שום קור ואין שום רוח. טכנאי מיומן יזהה בטלפון שאתה מזיע כמו חמור וישאל אותך בנושגלנטיות אם זה בסדר שהוא יגיע בעוד שבוע. לפי עוצמת הזעקה שלך, הוא יבין כמה אתה לחוץ, ואם אפשר לנפח קצת את המחיר. מצד שני, כדאי לזכור גם את הקושי של טכנאי המזגנים. מכיוון שהם עובדים בעיקר בקיץ ובבתים שבהם המזגן מקרר לקל, כמעט אף פעם הם לא יושבים במזגן.

ייתכן שגם למדינה יש אחריות למצוקות הקיץ של האזרחים. לקראת כל חורף מפציצים אותנו בקמפיינים בסגנון "הכן רכבך לחורף" – למרות שההכנות לחורף הישראלי לא כרוכות בחטיבת עצים בגרון להסקת האה, אלא מקסימום בהחלפת ישרים ובהוצאת סוודר מהארון – אבל את הקיץ הישראלי, שהוא קשה בהרבה, מצפים שנעבור לכה.

לקראת הקיץ הבאים כדאי לחשוב על קמפיינים שיזכירו להכין את המזגנים לתקופה החמה. כדי לשפר את היחס של החברה הישראלית למי שדואגים לקרר אותה 24/7, אפשר להקים את "הלה", "האגודה למען המזגן", עם תשדירים בסג-

היה חם השבוע. אחרי הופעה באילת באוויר הפתוח, ב-40 מעלות שהרגישו כמו 50, הבנתי איך מרגיש גמל בסיני ני שמעמיסים עליו זוג תיירים לא רזים ומצפים ממנו שייקח אותם לסיבוב לצורכי סלפי.

תוסיפו לחום הנורא את המחויבות להסתובב במסיכה על הפנים וסיטואציות כמו כניסה למכונית שעמדה חצי שעה בח"ניה לא מקורה (ועכשיו מתפקדת כתנור פיצות כשהגב שלך הוא הגבינה הצהובה) – וקיבלתם מדינה שלמה שהיא יותר עצבנית מנתן זהבי ביום רע.

בימים כאלה, אדם סביר רוצה לחזור לבייסיק. להשיל מעליו בגדים מיותרים, למצוא פינה מוצלת, מעט מים קרים לשתייה, אגם או ים לטבול בהם את גופו, ושכבית תחכה לו ההמצאה החשובה ביותר מאז המטלית הלחה – המזגן.

עד לפני שבוע שרר ויכוח אידיאולוגי ביני לבין הגברת הרא" שונה בדילמה הקיומית: מזגן בלי לה, כן או לא? אני טענתי שקר לי ו"מה רע במאוורר" (כשהכוונה היא בעצם לי: "מה רע בלא לבזבז כסף על הדלקת מזגן"). היא הבהירה שעקב גלי החום האישיים והלאומיים, לא יקום ולא יהיה, ואני יכול בסך הכל לבחור בין 23 מעלות ל-22.

בימי החום הנורא של השבוע האחרון לא העזתי להעלות את הסוגיה לדיון, כי גם לי היה חם. התפללתי בסתר ליכי שהיא לא תציע במבט ה"לא שכחתי" המרגיז שלה "אולי נפעיל מאוורר?". לשמחתי, זה לא קרה.

המזגן משול במידה רבה למציל בים. במהלך מרבית ימי השנה הוא כמעט מיותר, מובטל שקיומו כלל לא מעסיק אותך, אבל איך שמגיע הקיץ – הוא נהיה מלך העולם, עובר ללא הפסקה ומציל את חיך.

אלא שאנחנו ממהרים לשכוח את עבודת הקודש של ידיי דינו המזגנים, נוטים לקחת אותם כמוכנים מאליהם ומרכיבים להתייחס ככפיות טובה אליהם ואל פילטריהם. אנחנו מתר-שלים בתחזוקתם ולא מפגינים אליהם יחס חם (או לפחות יחס בטמפרטורת החדר).

מזגן זקוק לחשמל, למילוי גז, לניקוי פילטרים, לניקוי היחיי-דה החיצונית (שרוב בני האדם מעדיפים להרחיק את קיומה).